

Ruch Odnowy Kontemplacyjnej

Przemień serce świata

Pokarm na drodze

Wydanie 52 z dnia 24 grudnia 2016

Drodzy Przyjaciele,

Po długiej przerwie, odrobina pokarmu na święta. Tradycyjne życzenia świąteczne chciałbym, podobnie jak w czasie poprzednich świąt, zastąpić wyrazami życzliwości i pamięci, co oznacza również dar duchowej jedności i obecności. Lista życzeń skróciła się do zera, nie ma już żadnych oczekiwań, niespełnionych marzeń, niezaspokojonych pragnień, pozostaje szacunek wobec wszystkiego, co wypełnia codzienność, co jest bogactwem obecnej chwili. To oznacza pochycenie głowy wobec cierpienia, podziałów, kłótni, niezgody, bezbronności, bezdomności, opuszczenia i wygnania, bo ta chwila jest nimi przepełniona, ale jest również pełna współczucia, życzliwości, pomocy i wsparcia.

Piszę te słowa z gościnnego klasztoru lubińskiego, gdzie z benedyktyńską wspólnotą cieszymy się braterstwem, otwartością serca i zadziwieniem nad tajemnicami pokornej miłości Boga, któremu nic nie przeszkadza, ani w nas, ani w świecie, ale przychodzi mino wszystko, aby wszystko przemienić.

Przemienić nie w coś lepszego, ale przemienić w Siebie.

*To, co się rodzi, umierać też musi,
jeśli się poczęło, to zmierza do kresu
to, co wcielone przychodzi z wieczności
ku wieczności zmierza Słowo narodzone*

*Wcielenie, Narodzenie; odwieczne, chwilowe
co nieskończone i co ma granice
czego nie widać i co się uśmiecha
połączone w jedno i ma kształt Człowieka*

*Chociaż w każdej chwili przychodzi na nowo
To na świętowanie mamy noc grudniową,
Cichą, niepozorną, bo odwieczne Słowo
jest bardziej milczeniem niż naszą rozmową*

W ciszy świętej Obecności -

o. Wojciech Drążek CMM